

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 136

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 23 Μαρτίου 1925

ΤΟ ΛΗΣΤΡΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Είπαμε και άλλοτε ότι η πατρίδα μας, η Ήπειρος, θεωρείται ακόμα και θα εξακολουθή να θεωρείται, έφ' όσον θα έχη το άτύχημα να διοικηται η Ελλάδα από τον αιμοσταγή Βενιζελισμόν, ως τόπος εξορίας.

Τι την μέλλει την εκάστοτε βενιζελική Κυβέρνηση για έναν τόπο, που θεωρείται ότι έδωκε άλλοτε από τους Τούρκους η Τρίπολη της Βαβυλίας, το Φεζάν και το Γεμένι;

Από την ημέρα, που ανέλαβε την Έξουσία η αιμόβαφη δικτατορική Επαγασίαση του 1922, όλα τα άτακτα στοιχεία σηκώσαν κεφάλι, διότι δεν είχαν τίποτε να φοβηθούν. Ός άτακτα στοιχεία άνηκαν στο βενιζελικό στρατόπεδο, και άθε βενιζελός είχε άσυνείδητα Δικασάι έδιναν και επί τη βάσει άκραντάχτων τεκμηρίων ένοχής κατεδίκαναν ληστές φάρις εις εξορίαν, και ο Πάγκαλος δμέγας έμπρόσωπος της Στρατοκρατίας—τους έβριζε πάλε έδώ στην Ήπειρο, γά ά συνεχίσουν το «φιλάνθρωπον» έργο της ληστοτροφίας! Άλλοτε πάλε έπεβόλλετο στους δικαστές να καταδικάσουν άνδράς, για τον άποίοις δεν είχαν καμιά καταγγελία, άλλ' έπλετ' βίαιη και ηγορίας άλλης. Άρχής, έένης, πρδ, την Δικαιοσύνην, καλοιδίκασι τούς εκήρυξαν ένόχους, διότι έτσι το άπαιτούσε η καταγγέλλουσα Αρχή! Και έγένονταν όλα αυτά, ένώ η Ήπειρο, έλθουσα κρατειό από την μιάντη άκρη ως την άλλην, άσέχ άκόμα η πρωτεύουσα, τα Γιάννινα, είχε καταστή έδρα Γενικής Διευθύνσεως Όμορρύθμου Ληστρικής Έταρείας, δπου έτεχνουργήθηκαν και ιδιό μεγά ές άίχμαλωση, έ. μέγα άπό το κέντρον της πόλεως, οι άποίτες έπέφεραν δύο εκατ. μύρια κέρδος! Και όμως έπληχαν μέσα στα Γιάννινα Διοικητικά και Στρατιωτικά Αρχάι, Δασντομία, Δικασήγειο κα... Αγώμηση Διοίκησης της Χωροφυλοκής, και έξω από τα Γιάννινα στην ύπαιθρον χώρα πληθός στρατιωτών άπ' ασσων των πρδς κατάδιωξη της Ληστειάς, που έτρωαν και επιναν εις βάρος του έλληνορραγιά, του Ήπειρώτ! Η κατάδιωξη της Ληστειάς ήταν άινομενική. Οι λησταί πρφερονταν άναφανδόν κ. βάλλασι άλογα, σαν τούς Κολεκοιθωνάους άλλοτε, και δεν έλσιεναν μόνον, και δεν άίχμαλώτιζαν μόνον άτομα, άλλα εφορολογούσαν και δόλολητες Κοινότητες! Είχαμε γράψη στην «Ελευθερία» της 7ης Απριλίου 1924 ότι ο τότε Λήσιάρχος Τσίλη—Μάστορας και ήδη άμνηστευμένος και έμπορος έλαιών(?) υπέβαλε σέ καταναγκαστική φορολογίαν άραποσιτιού 16 χωριά: Νεμίσσαν, Κλεισούραν, Μουζακάτι, Άρτσες, Γιαννούζι, Κασσιρί, Γουρίτσαν, Κορωνόπουλο, Ταμπάνια, Νιοχώρι, Δυκούροι, Μπεσερέ, Σπλάνιζαν, Σειστορούνι, Μπέστια και Διβικιστάν, και το ληστευμένο έρα ποσόν το φόρωσε σέ άλογομύλαρα βλάχικα και τώσεται σέ το χωριό του Κο υστιανην και στο Τσιαγκάρι για να φάν οι κάτοικοί τους! Είταν, επαναλαβαίνω φαινομενική η κατάδιωξη των ληστροών Συμμοριών, διότι το Κράτος είχε υποχρεώσεις μεγάλες πρδς τές ληστρικές συμμορίες. Όπως έρ' αφε στο προηγούμενο φύλλο της «Ελευθερίας» ο άνταποκριτής μας από την Παράμυθια έγραφε: «Μεγάλοι έχουν πρσφέρει μεγάλες έκδουλεύσεις σ' ές έπ' όρους της 16ης Δεκεμβρίου 1923 και σ' ό Αμμοφύμα της 13ης Απριλίου 1924, περιφερόμενοι καβάλα άναφανδόν τα ληστοκρατούς να χωριά και λέγοντες:—

«Όποιος δεν ψηφίση τον Βενιζέλο, θα του κάρωμε το σπίτι, θα του λημμοριάσωμε το βιδ και θα σκοτώσωμε στο τέλος κ' αυτόν τον ίδιον και την οικογένειά του!»

Επί τέλους βγήκε στην μέση η κακόηθη μέθοδος του Νόμου, ότι όποιος σκοτώση έναν ληστήν άμνηστεύεται, και άμνηστεύτηκαν μερικοί, ως έχοντες περισσότερες βενιζελικές έκδουλεύσεις, οι δε άλλοι έμειναν έξω από τον νομφωνα της άμνηστείας και παραπονούνται και πολύ όρθα γράφει ο Άνταποκριτής μας από την Παράμυθια: «Έπρεπε η να μὴν άμνηστευθῇ κανένας η άφου άμνηστεύτηκαν οι Ρεντζαίοι κ' ο Τσίλη—Μάστορας, ν' άμνηστευθούν κι οι λοιποί» Άλλά το Κράτος το Βενιζελικό δεν ήθελε να καταδιώξη την ληστεία, διότι του έχρεώζονταν για τούς εκλογικούς και τούς πολιτικούς του σκοπούς, και πάλε για τούς ίδιους σκοπούς άμνηστευσε μερικούς, τούς πλείτερο έμπιστους του και τούς πλείτερο άφωσιμένους του, κ' άφρησε τούς άλλους έξω από την άμνηστεία ηδιότη δεν έχει πολλήν έμπιστοσύνη σ' αυτούς, η και το σφιστότερο και το πιστευτότερο, θέλει να διατηρη στο κλαρί και μερικούς από τούς ληστές αυ

τούς για τούς ίδιους εκλογικούς και πολιτικούς σκοπούς. Και του το πιστοποιείται από την τακτική του, διότι τούς είχε τούς ληστές αυτούς στο χέρι του, όταν προσήλθαν για ν' άμνηστευθούν και τούς μεταχειρίστηκε στην ύπηρεσία της λεγομένης «Έννόμου Τάξεως» και δεν τούς συνέλαβε, και τώρα, που βγήκαν πάλε στο κλαρί, δεν τούς κατάδιωκει.

Αυτό είναι το ληστρικό Πανόραμα της Ήπειρου μας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΕΡΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΓΚΛΙΑ

ΟΙ Πρόσφυγες αυτές τές ημέρες, αυτεδιόχον εις δίχρος των γηγενών, εισερχόμενοι αυθαίρετως εις τας κατοικήσιμους γηγενών και έκδιωκοντες αυτούς εξ αυτών. Ούτω ήρπασαν ένα δωμάτιον από την στενόχωρον κατοικίαν του ημ. Τζαλαμήχα, ένα δωμάτιον από τα δύο, που είχαμε. Χρόνος με επταμελή οικογένειαν, ένα άλλον δέ, έυκλυργό, το επ' άγγέλμα των έξεδίωχεν από την κατοικίαν του και ήλ' αγκάσθη ο δισωχής γηγενής ά πάλι να κοιμηθῇ με τα παιδιά του σέ ενοδοχείο και εισελθόντες εις πολλά άλλα σπίτια διέπραξαν τα στυά και χειρότερα! Νομίζομεν ότι οι άποδόντες τούς Πρόσφυγες εις τούτα κατ' ά των γηγενών κινήματα, και η άεχομένη τα άλλα τούτα μέτρα Έπιτροπή επί της συμπτύξεως των κατοικιών των πρόσφυγων παίζουν κακό παιγνίδι εις βάρος και των γηγενών και των πρόσφυγων. Η Έπιτροπή παρήμέλησε να πράξη το καθήκον της ως έδει, κ' έπολύ φοβούμεθα ότι θα προκληθούν προστριβή μετ' ά των γηγενών και πρόσφυγων, τ' άποτελέσματα τών οποίων θα εί' αιν κακά και άπ' τούς πρόσφυγας και άπ' την Έπιτροπήν. Επληρώσαμε τούς πρόσφυγας, τούς συνεπονέσαμε, τ' ές προσφέρουμε, τι ήμπορέσαμεν άπ' το υπέρημάς μας, άλλα δεν ήλ' άεχθόμεν ούτε να συγκαταστήσωμεν μετ' αυτών, ούτε να παταχθώμεν μετ' αυτών, διότι, για να μόνον εί' αιν στες κατακίες μας, αυτά άα να τα ένλ' ασον καλά κ' ά άρμόδιαι και οι πρόσφυγες. Άπάρχουν πολλά σπίτια τώρκα, χρίγοντα επίσκουφον, εις τα όπλα χωρών και παρ'—χωρών οι πρόσφυγες χωρίς να ένόχλωνται καθόλου οι γηγενείς! Άλλως τ' άπ' πρόσφυγων άσγειον των 10 εκατ. μύρια λίρών δεν έδόθη για να στεγασούν οι πρόσφυγες εις δίχρος των γηγενών! Να έννοούμεθα!

στασις του ένταθα Στρατιωτικού Νοσοκομείου υπό την πατρικήν διεύθυνσιν του Έπιάτρου κ. Σαριδάκη. Τάξις, καθαριότης, επιμέλεια, πατρικήν έδιωφείραν είναι κεφάλαιον μέγα δι' ένα μεγάλο Νοσοκομείον ως το ένταθα Στρατιωτικό. Άλλά νομίζομεν ότι τρεις ίατροί διά 250 περίπου άσθενείς είναι άριθμός άεπαρκέστατος. Ο Στρατηγός κ. Τσιρογιάννης εν τ' άγνωσμένω πατρική ένδιαφέροντι του, θα σπεύσῃ πιστερόμεν να θεραπεύσῃ το μέγα τούτο κένον εν τ' άριστα διευθυνομένω τ' άπ' Νοσοκομείω.

ΕΙΣ το φύλλον της 2 του μηνός τούτου, έδημοσιεύσαμεν άνταποκρίσιν από το Κάτω Ζάλλογγο της Παράμυθιας, ότι ο Πρόεδρος της Κοινότητος του χωρίου τούτου Φίλιππος Βάσιος είχαν εύρει στον λόγγο ένα σιδερένιο δόκανο του συγχωριανού του και αντίνα το δώκητος τόνεισδν άνήκεν Ν. Δούσον έκρινε καλόν και ωφέλιμόν του να το κρατήσῃ και να το έκμεταλλεύεται δι' ίδιον λογαριασμόν. Είχομεν δέ την άφέλειαν να συμβουλευώμεν τον κ. κ. Πρόεδρον να έπιστρέψῃ το δόκανόν εις τον Νικόλ. Δούσον, διότι θα έμάνθανεν ο Άστυνόμος Παράμυθιας και θα τον έτιμωρούσε κτλ. Καί ο μὲν Άστυνόμος Παράμυθιας δεν έμαθε τίποτε, το έμαθε όμως ο έπικηρυγμένος λήσταρχος Γεώργ. Κιάμος, έπήγε στο Κάτω Ζάλλογγο με την «Ελευθερία» στο χέρι, προσκάλεσε τον κ. Πρόεδρον και τον διέταξε να παραδώσῃ άμέσως το δόκανο εις τον Νικόλα Δούσον, και ό κ. Πρόεδρος, μή φοβηθείς τον Άστυνόμον, έφοβήθηκεν όμως τον λήσταρχον και παρέδωκεν άμέσως το δόκανο στον νόμιμον κάτοχόν του. Μην νομίσῃ κανείς εγειναν, αυτά εθαγγελικῶ άλλα φραγγελικῶ τ' ά τρόπῳ.

Ο έπικηρυγμένος λήσταρχος Γεώργ. Κιάμος, ο μετ' του φονευθέντος έτέρου έπικηρυγμένου λησάρχου Κόστα Νάση καταλόμεν τον παρελθόντα Αύγου στον τας Αρχάς Παράμυθιας μένεα νέον κατά της Κυβερνήσεως, διότι δεν άπένειμε και εις αυτόν άμνηστείαν, προσερχόμενος εκ Κάτω Ζάλλογγου της Παράμυθιας, όπου έδρασε μετ' το δόκανο του Ν. Δούσον, ήλθεν εις τα Κούρηντα, με την συμμορίαν του, όπου παρουσιάσθη ως μυστικόν ληστοδικτικόν άπόσπασμα και έέσπασαν έναντίον του αυτότη έδρεύντες δασονόμου και του άστυνομικού Σταθμάρχου τούς όποίους έκταχμεταχειρίσθη. Τας λεπτομερείας, θα ίδουν οι άναγνώσται εις το προσεχές φύλλον της «Ελευθερίας».

ΟΝΙΩΣ άξιοζήλητος η κατά-

Τύπος «ΗΠΕΙΡΟΥ»

